

„Šest..., sedm..., osm..., devět..., deset...“

Divoké zvíře začínalo být ospalé.
Jeho uši a oči byly najednou **větší**
a jeho pusa menší.

„Jedenáct..., dvanáct..., třináct...,
čtrnáct..., patnáct,“ odříkával Tomáš.

Divoké zvíře se zmenšovalo a zmenšovalo
a bylo ospalejší a ospalejší.

